78 sienelių fragmentai. 9 kakleliai tiesūs (I ir I C tipo profilio) ir 1 profiliuotas (S tipo profilio). Pavyko nustatyti 2 puodų dugnų skersmenį: 12 ir 9 cm. Lipdytinės ir žiestinės lygiu paviršiumi keramikos rasta 23 sienelių fragmentai. Žiestinę keramiką sudaro: puodas (restauruotas), 11 kaklelių, 4 dugnelių ir 48 sienelių fragmentai. Puodas 19 cm aukščio, 21 cm skersmens anga ir 17,5 cm skersmens dugneliu, puoštas bangelių ir horizontalių lygiagrečių grioveliu ornamentu. 7 kakleliai atlošti, 1 - puoštas įstrižų įkartų eile, apačioje horizontaliu išilginiu grioveliu, 1 - įstrižų įkartų eile, 1 - išilginiais lygiagrečiais grioveliais ir 1 - bangelėmis. Dugnelių fragmentai smulkūs, skersmuo nenustatomas. 59 sienelių fragmentai su horizontalių tiesių grioveliu ornamentu, 13 - su bangelių ornamentu, 5 - su molio voleliu, puoštu įstrižomis įkartomis, o žemiau jo eina horizontalių išilginių grioveliu ornamentas.

Gyvenvietės inventorius, kaip ir 1985 m. datuojamas VII-XII a.

Gintautas Zabiela

ANTALGĖS PILIAKALNIO TYRINĖJIMAI

Antalgės (Utenos raj., Leliūnų apyl.) piliakalnis yra 900 m į P nuo plento Kaunas-Zarasai, tarp melioruotų laukų. Piliakalnis - tai iki 8 m aukščio, beveik apvali dirvonuojanti kalvelė. Jos viršus iškilas, aikštelė neišsiskiria. Archeologams jis žinomas nuo XX a. ketvirtojo dešimtmečio. Piliakalnis yra nukentėjęs ūkinių darbų metu. Iš jo į Utenos kraštotyros muziejų pateko 52 puodų šukės: 1 brūkšniuota, 7 grublėtos, 20 lipdytų lygiu paviršiumi bei 24 XIX-XX a. žiestos šukės.

1986 m. MMT ištyrė beveik visą jo viršų - 80 m^2 plotą. Kultūrinio sluoksnio pėdsakų nerasta. Aukščiausioje vietoje (perkasoje 3) po velėna ap-

tiktas 3x0,5 m dydžio netaisyklingo puslankio formos akmenų grindinys. Akmenys nuo 6x3x2 cm iki 42x23x19 cm dydžio gulėjo ant įžemio - balkšvo smėlio. Viso grindinio dydžio ir formos nustatyti nepavyko, nes jo dalį suardė XX a. perkasimai.

Tyrinėjimų metu nerasta jokių archeologinių radinių, todėl piliakalnį sunku datuoti. Utenos kraštotyros muziejuje saugoma lipdyta keramika priklauso m.e. I tūkstantmečiui. Greičiausiai šiam laikotarpiui priklauso ir akmenų grindinio liekanos. Jo paskirtis lieka neaiški, kaip ir pačio piliakalnio, kuris per ma žas gyvenvietei ir netinkamas gynybai.

Gintautas Zabiela

ANTATILČIŲ PILIAKALNIO 2 (UKMERGĖS RAJ.) TYRINĖJIMAI

Antatilčių kaime (Ukmergės raj., Žemaitkiemio apyl.) išliko 2 piliakalniai. Vienas jų didelis, sveikas, apylinkės gyventojų Pilale vadinamas, kitas - mažiau žinomas, Siesarties beveik visai nuplautas, yra 1,85 km į V nuo pirmojo piliakalnio. Pastarajam panaudotas natūralus kranto kyšulys, kurį anksčiau iš P supo Siesartis, iš Š ir R - Žydaupio upeliukas. Siesartis XX a. ne kartą keitė vagą ir dabar teka PR piliakalnio papėde.

Jau XIX a. pabaigoje Siesartis buvo nunešusi visą piliakalnio aikštelę, apie kurią neišliko jokių duomenų. 1936 m. P. Tarasenka nustatė, kad upės skardis prasideda I pylimo (skaičiuojant nuo aikštelės pusės) papėdėje. Nuo 1936 iki 1987 m. upė pasislinko į V per 9 m, nuplovė beveik visą I pylimą, buvusį apie 20 m ilgio ir 2,5 m aukščio nuo aikštelės. Išliko tik jo Š šlaitas. Jis leidžiasi į 3 m pločio dugne ir 3 m gylio griovį, už kurio kyla 3,5m aukščio antras pylimas, iš išorės turintis 3 m aukščio. Už šio pylimo yra 5 m pločio dugne ir 0,5 m